

Co nepatří do kanalizace

Podmínky pro vypouštění odpadních vod do kanalizace

Vypouštění odpadních vod do kanalizace pro veřejnou potřebu je řešeno Kanalizačním řádem. Ten stanovuje podmínky, za kterých se producentům povoluje vypouštět do kanalizace odpadní vody včetně koncentrace vypouštěných znečišťujících látek. Podmínky pro vypouštění jsou stanoveny proto, aby čistírna odpadních vod (ČOV) do níž ústí kanalizace byla schopna odpadní vodu vyčistit a neznečišťovalo se životní prostředí.

Do stokové sítě nepatří následující látky:

- Látky radioaktivní
- Látky infekční a karcinogenní
- Jedy, žíraviny a výbušniny
- Pesticidy
- Omamné látky, hořlavé látky
- Biologicky nerozložitelné tenzidy
- Organická rozpouštědla
- Ropné látky, silážní šťávy
- Průmyslová a statková hnojiva
- Látky způsobující změnu barvy vody
- Látky, které by mohly způsobit ucpaní kanalizační stoky
- Pevné odpady včetně kuchyňských, ať ve formě pevné nebo rozmělněné, které se dají zneškodňovat tzv. „suchou cestou“

Jak je uvedeno, do kanalizace nepatří řada látek, a s těmito látkami potažmo odpady je nutno nakládat dle jejich povahy, a to v režimu platné legislativy. Tento odpad je zapotřebí ukládat roztríděný do kontejnerů, sběrných dvorů a sběrných míst.

Tuky - velký problém pro kanalizaci

Po ochlazení tuku v kanalizaci vznikají hrudky, které se postupně nabalují a zachycují do sebe další příměsi, které pak ucpávají čerpadla v čerpacích stanicích na kanalizaci, obalují sondy, které ovládají chod čerpadel a zastavují je. Tuky se v kanalizaci také částečně rozkládají, vznikají mastné kyseliny a ty zvyšují korozi stěn kanálů a potrubí. V extrémních případech vznikne tuková kůra a dojde k úplnému ucpaní kanalizace. Následně pak musí provozovatel vodohospodářské infrastruktury provést čištění kanalizace kombinovanými tlakovými vozy, které materiál včetně tuků rozplaví a zachytí a ten je pak odvezen na skládku. Stejně tak tuk působí i problémy v samotném procesu čištění na čistírně odpadních vod a to tím, že prochází čistírnou a zhoršuje vlastnosti aktivovaného kalu a následně tedy i odtokové parametry odpadní vody do recipientu.

Řešení pro domácnosti:

Kanalizační řád sice nezakazuje vypouštět vodu s tuky z domácností, ale povolené koncentrace tuků ve vypouštěné splaškové vodě jsou tak nízké, že z nich zákaz vylévání tuků do odpadů vyplývá. V případě nakládání s kuchyňskými odpady v domácnostech je rozumné oleje a tuky přendat například do krabice od mléka či starého sáčku, olej přelít do PET lahve či láhve od oleje a odevzdat jako tříděný odpad.

Řešení pro restaurační provozy:

Pro vývařovny a podobné provozy platí povinnost zachycení tuků v lapácích tuků a olejů a povinnost řádně je provozovat. Lapák tuků je zařízení sloužící především k ochraně kanalizace před mechanickými problémy při zalepování potrubí tukem. Vhodnost lapáku z hlediska jeho použití s ohledem na kapacitu je dána jmenovitou velikostí (NG) což je bezrozměrné číslo udávající ověřenou schopnost lapáku zachycovat tuky a oleje při odpovídajícím průtoku. Určení jmenovité velikosti je výsledkem zkoušky typu uskutečněné dle ČSN EN 1825-1. Tuková odpadní voda musí být napojena na samostatnou kanalizační větev, která je zaústěna do lapáku tuku a z lapáku pak do komunální kanalizace. Na tukovou kanalizaci se napojují výlevky, dřezy a žlaby z přípraven masa, varny, výdeje jídel, mytí stolního a provozního nádobí (otázkou je napojení odpadů z myček). Základním principem činnosti lapáku tuku je sedimentační proces v čase, který je důležitý pro odstranění volných tuků a ještě mnohem více emulgovaných tuků (emulgovaný tuk se vyskytuje hlavně z odpadních potrubí myček působením chemických prostředků a mechanického účinku trysek). Odsazované tuky a oleje (jsou lehčí) jsou zachycovány na přepážce lapáku. Po určité době provozu (dle provozního řádu), musí být tuk z hladiny lapáku odčerpáván, po naplnění pak celý lapák vyčištěn. Vzniklý odpad musí být předán oprávněné firmě k likvidaci.

Drtiče kuchyňského odpadu:

Kuchyňské odpadky nepatří do kanalizace, je nerozumné lehce oddělitelný odpad drtit a směšovat s odpadní vodou, ze které je následně velmi nákladné jeho odstranění na ČOV. Ti co používají drtiče kuchyňských odpadů a rozmělněné odpady splachují do kanalizační sítě, porušují kanalizační řád dle vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích. Tyto odpady podléhají režimu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a dle vyhlášky č. 381/2001 Sb. je kompostovatelný kuchyňský odpad zařazen do kategorie komunálního odpadu. Kuchyňský odpad způsobuje ucpání kanalizační přípojky a posléze i ucpání veřejné kanalizace.